

overføres til Krydsningsfonden, kunde Taleren gaa med til; men han vilde finde det rigtigt, at Fonden til Gengæld suppleredes med en Del af de Penge, der efter Forslaget skal tilfalde Vejfonden, naar Motorafgifterne i et Aar naar op over 50 Mill. Kr. Ogsaa paa andre Punkter havde han Indvendinger at gøre mod Forslaget. Der var mange Spørgsmaal, som burde undersøges nærmere, og han gav paa sit Partis Vegne Tilsagn om en saglig og uhildet Behandling af Forslaget i et Udvalg.

O. Kier (K. F.) stillede sig reserveret over for Spørgsmaalet om, hvorvidt Afgiftsbeløbenes Fordeling mellem Kommune-grupperne var helt rigtig; det maatte overvejes omhyggeligt i Udvalget. Paa samme Maade forholdt det sig med Hensyn til Fordelingen mellem de enkelte Kommuner. Mest rationelt syntes det at udmaale Kommune-gruppernes Andel efter deres faktiske Vejgifter. Maaske burde dog ogsaa andre Forhold tages i Betragtning, men der kunde i hvert Fald anføres adskillige Grunde imod at anvende Vejlængden som Fordelingsgrundlag. — Det kunde overvejes at formindske Vejfondens Andel i Pengene for derigennem at begrænse Udgifterne til Vejanlæg. Taleren mente imidlertid, der kunde blive Brug for en Udvidelse af en Del af Hovedvejene. Med Henblik herpaa berørte han Muligheden af at forhøje den Afgift paa Benzinen, der opkræves til Fordel for de særlige Motorveje, fra 2 til 3 Øre, og saa samtidig bestemme, at Pengene ogsaa skulde komme de bestaaende Hovedveje til gode. Ønskerne om Overførelse af Benzin-Femøren til Vejene var der næppe nogen Udsigt til at faa imødekommet. Han følte sig i øvrigt overbevist om, at var det i sin Tid sket, havde man senere faaet en ny Femøre lagt paa Benzinen. — Til Dækning af Tilskuddene til Kommunernes Snekastningsudgifter vilde det efter Talerens Opfattelse være hensigtsmæssigt, at der blev oprettet en særlig Snekastningsfond.

Angaaende Benzin-Femøren udtalte *Ministeren for offentlige Arbejder*, at han meget vel forstod Ønsket om, at den i Stedet for at gaa direkte ind i Statskassen, skulde anvendes til Vejformaal. Dette var imidlertid et Spørgsmaal af fiskal Karakter, og Finansministeren havde ikke hidtil ment at kunne undvære disse Penge. Sagen kunde overvejes i Udvalget, men det vilde i saa Fald sikkert være nødvendigt, at Finansministeren deltog i Drøftelserne. Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten helt eller delvis burde eftergive de meget betydelige Beløb, som den forskudsvis har udlagt til Vejfonden og til Sikring af Kommunernes direkte Andele i Motorafgifterne, kunde Ministeren ikke tage Stilling til i Øjeblikket; ogsaa her maatte Finansministeren være med i eventuelle Forhandlinger. Angaaende de foreslaede Fordelingsregler udtalte Ministeren, at han vilde anse det for